

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ετοιμάζει νέο οδοστρωτήρα σε ότι έχει απομείνει από εργατικά λαϊκά δικαιώματα.

Για το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης, με περίσσιο κυνισμό, το κουαρτέτο απαιτεί νέα μέτρα:

- Απολύσεις διαρκείας με μόνιμο σύστημα απολύσεων στο δημόσιο, αφού κατά τη γνώμη τους «το ελληνικό δημόσιο έμεινε απυρόβλητο για ψηφοθηρικούς λόγους!».
- Δραστική μείωση του μισθολογικού και λειτουργικού κόστους του δημοσίου, επαναφέροντας τη συζήτηση για τη μονιμοποίηση του αυτόματου «κόφτη».
- Αξιολόγηση που θα οδηγεί σε πλήρη μισθολογική και βαθμολογική στασιμότητα για όλο τον εργάσιμο βίο, όταν υπάρχει αρνητική αξιολόγηση σε τρεις αξιολογήσεις.
- Προσλήψεις στο δημόσιο αυστηρά με την αναλογία μία πρόσληψη ανά πέντε συνταξιοδοτήσεις, θέτοντας θέμα για ειδικές συμβάσεις, που «μέσω των συνεχόμενων ανανεώσεων γίνονται ουσιαστικά μόνιμες» - οι αναπληρωτές στην εκπαίδευση ανήκουν σε αυτή στην κατηγορία - ενώ δεν ξεχνάμε ότι στην εκπαίδευση δεν έχει γίνει καμία πρόσληψη τα τελευταία χρόνια.
- Να μειωθούν οι συντάξεις με άμεση περικοπή της «προσωπικής διαφοράς», να μειωθεί το ΕΚΑΣ κατά 40% ακόμα και των χαμηλοσυνταξιούχων, να μειωθεί το αφορολόγητο όριο ακόμα και στα 5000 ευρώ!
- Ακόμα μεγαλύτερη καθήλωση των μισθών και ειδικά του κατώτατου αφού το ΔΝΤ θεωρεί ότι «παραμένει ακόμα υψηλότερος σε σχέση με ανταγωνίστριες χώρες της Ελλάδας ως ποσοστό του ΑΕΠ»!
- Απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων και αύξηση του μέγιστου αριθμού στο 10% από το 5% που ισχύει σήμερα.
- Δυνατότητα ακύρωσης κλαδικών συμβάσεων – που είναι πάντα καλύτερες – από τις επιχειρησιακές, η επαναφορά του lock out και η δυνατότητα του εργοδότη να κόβει το μισθό όλων των εργαζομένων σε περίπτωση καταλήψεων εργασιακών χώρων ή άλλων μορφών πάλης του κινήματος.
- Περιορισμός της συνδικαλιστικής προστασίας, με τα σωματεία να πρέπει να υποτάσσονται στα νέα συνδικαλιστικά πλαίσια που θα καθοριστούν από τη διαπραγμάτευση.

Στην εκπαίδευση, η επιλογή του Γαβρόγλου ως Υπουργού Παιδείας στέλνει το μήνυμα της ανάγκης για γρήγορη υλοποίηση των συντηρητικών αναδιαρθρώσεων.

Στις πρώτες δηλώσεις του, ο νέος υπουργός παιδείας δήλωσε ότι «δεν πρέπει να φοβόμαστε τη λέξη αξιολόγηση», όπως εξάλλου «δεν πρέπει να φοβόμαστε τη λέξη συντεχνία» όταν μιλάμε για τον κλάδο των εκπαιδευτικών.

Εξάλλου, στην τελευταία- κατά τα άλλα - “εθιμοτυπική” συνάντηση με τα ΔΣ ΔΟΕ-ΟΛΜΕ, ο υπουργός Παιδείας δήλωσε ορθά – κοφτά πως τα πρόσωπα μπορεί να αλλάξουν αλλά η πολιτική (των Μνημονίων) έχει συνέχεια. Από την πρώτη στιγμή φρόντισε να ξεκαθαρίσει πως οι όποιες κινήσεις και αποφάσεις της κυβέρνησης και του υπουργείου, υπαγορεύονται πρώτα και κύρια από τις μνημονιακές υποχρεώσεις της χώρας καθώς και από τις επιταγές της ΕΕ και του ΟΟΣΑ.

Ο υπουργός Παιδείας δεν δεσμεύτηκε σε κανένα από τα μεγάλα και καυτά ζητήματα που έχουν μετατρέψει την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς σε καζάνι που βράζει. **Μάλιστα, υπογράμμισε χωρίς μισόλογα, πως οι περίφημοι 20.000 διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών αποτελούν οριστικό παρελθόν.**

Ενώ, δεν παρέλειψε να ενημερώσει τις Ομοσπονδίες πως έρχεται και η ... αξιολόγηση, με αιχμή σε πρώτη φάση την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, ενώ ακολουθεί κατά πόδας και η ατομική αξιολόγηση του εκπαιδευτικού αρχής γενομένης από τα στελέχη της εκπαίδευσης.

Και το ερώτημα γεννιέται αμείλικτο: Πόσο ακόμα θα τους παρακολουθούμε

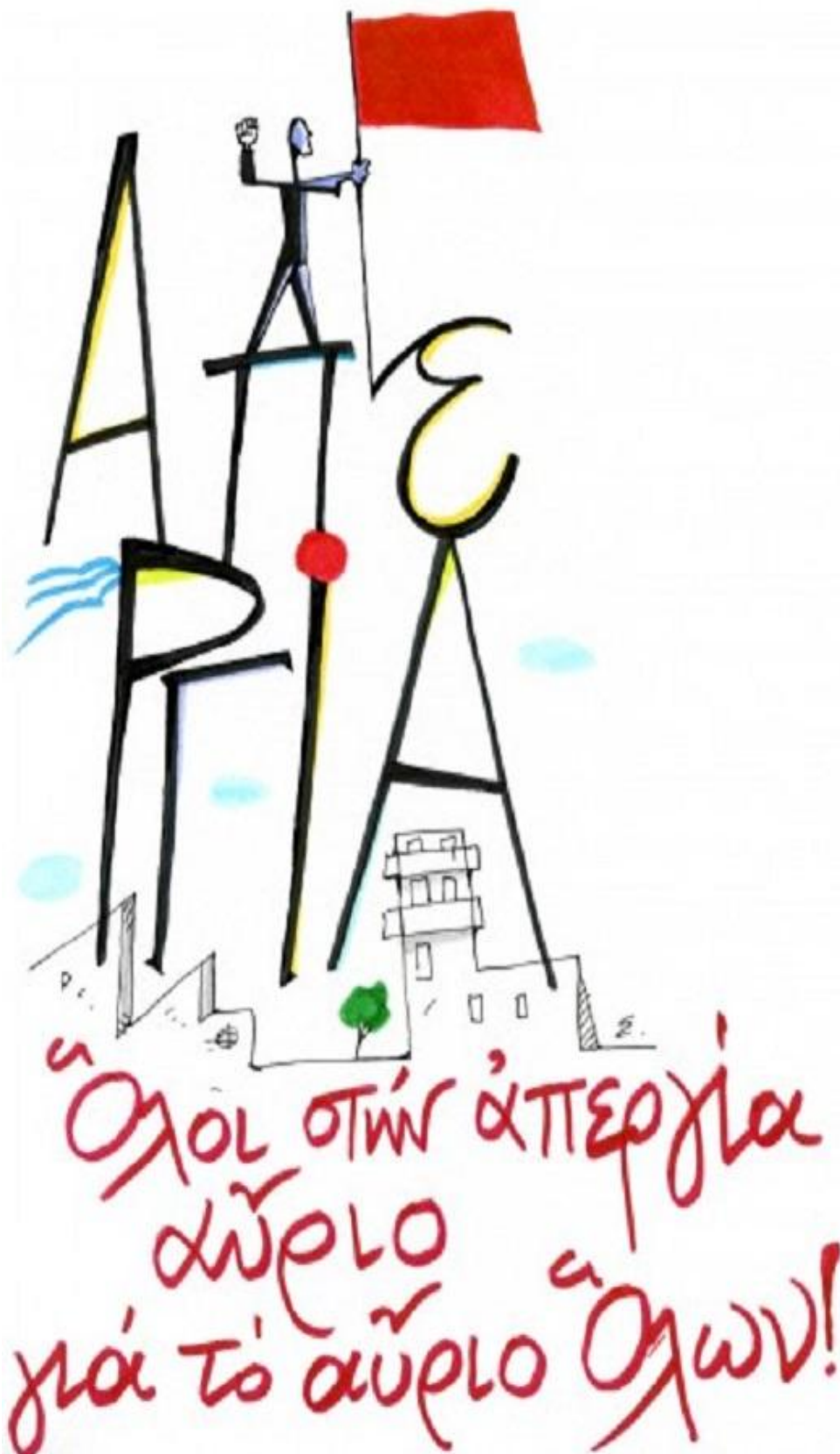
ακίνητοι και αμήχανοι να κλέβουν τις ζωές μας;

Πόσο ακόμα θα τους επιτρέπουμε να ισχυρίζονται ότι «δεν υπάρχει άλλος δρόμος»;

Μη μένεις αμέτοχος!

Η ανοχή, η αδράνεια, θα αξιοποιηθεί για να σε εμφανίσουν σύμφωνο και υποστηρικτή της άγριας αντεργατικής πολιτικής. Δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από τη "διαπραγμάτευση". Δεν θα γυρίσουν πίσω δικαιώματα, μισθούς και συντάξεις.

Αντίθετα, θα αφαιρούν συνεχώς και άλλα. Επιστρέφουμε ως απαράδεκτα πορίσματά τους, τις συμφωνίες τους.

8 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!